

DOMORODNY (1) ai

N sg m domor(o)dny.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.: domarodny.

W domu urodzony, do domu należący, domownik; vernaculus Mącz, PolAnt: Vernaculus, Domo[ro]dny/ własny/ wszystko zwłaszcza co w naszym domu/ ziemi/ y oyczyźnie vrodzonego yeft. Mącz 485b; [Lecz ofiarownik gdy kupi dużą za cenę srebrą swego/ ten ieść będzie święcone/ y domorodny iego [natus domus (marg) vernaculus (-) eius]/ ci będą ieść chleb iego. BudBib Lev 22/11 (Linde).]

Synonimy: domownik, własny.

Cf [DOMARODAK], DOMORODAK

SB